

ಬಿಸಾದುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದ ನಾಯಿಗೆ ಕೂಡಾ ದೊಡ್ಡ ಪಾಲು ಅನ್ನ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮನೆಮಗಳು ತಾನು ಅಡಕ್ಕಿತಾ ಕೀಳಾಗಿ ಹೋದೆನಾ? ಒಂದು ವಿವರ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಕಾವೇರಿ. ಕೆಲಕೆಲವು ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಿ ಕಂಡರಾಗೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾರಣಿ ಬೇಕೆಂದೆನಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಾಗೇ. ಲಾಗಾಯಿಸ್ತಿನಿಂದಲೂ ಹಾಗೇ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ. ತೀರಾ ಕಾರಣ ಹೊಡಲೆಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಬೇಟ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಕೈ ಹಿಡಿದ ಗಂಡ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ. ಶ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಅದೆನಿಧರೂ ಹೆಂಡತಿಯ ಹಕ್ಕು. ಕೇವಲ ಹೆಂಡತಿಯದು.

★ ★ ★

ಕಾವೇರಿ ಬೀಗ ತೆಗೆಯುವ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿ ನೆರೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅಷ್ಟರಿಯಿಂದ ಮೂರಿನ ಮೇಲೆ ಬರಳಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು ಆ ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿ.

“ಇದ್ದೇನ್ನೀ, ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ನಿವು ಈ ಕಡೆ ತಲೆ ಹಾಕಲ್ಲ ಅಂಧ್ಯಂಡಿಗೈ ಇವತ್ತೇ ಬಂದ್ರಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ? ನಾಡಿನ್ನೀ ಮದುವ ಅಲ್ಲಾ?”

ಕಾವೇರಿ ಕಣ್ಣಿಂಬಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೇಲರಗಿದ ಗಂಡಾತರ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ಹರ್ಮಿಸ್ ಆಗಿದೆಯೇನ್ನೀ? ಫೋಲ್ ಇದೆತಾ ಗ್ರಾಚಾರ ನಿಮ್ಮು? ಎನ್ನೀ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಡೋರೊಬ್ಬು ನಂಗೆ ಗೂತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ್ಣಿದ್ದೆ ನಾಕು ದಿನಕ್ಕೆ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಂತೆ.”

“ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತೆ ಹೋಗು ಅಂದಿದಾನೆ ಅನ್ನಿ...”

“ಹಂಗೇ ಮಾಡಿ. ಅದು ಒಂದು ಸುತ್ತು ಒಂತು ಅಂತ್ಯೇ ಚೈತ್ರಿ ನಾಟಲ್ಲಂತೆ. ಜೋಪಾನ ಮಾರಾಯ್ಲಾ...”

ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಬೇಕಾಗಿದ್ದವನು ಹಾಗೇ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾವೇರಿಗೆ ಗಮನಿಸದೆ ಇರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂಟುರೋಗ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ. ಕಾವೇರಿ ಬಾಗಿಲು ಅಗ್ನಿ ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೈ ಚೀಲವನ್ನು ಮಾಲೆಗೆ ಬಿಸಾಕಿದಳು. ಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ ಎಲ್ಲರೆಡು ಅಳಿಬಾರದಿಂದು ಎದೆಯೋಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟೇಯೋಡೆ ಹೊರ ಬಂತು. ಕಾವೇರಿ ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಶುಸಿದು ಕೂತು ಸರ್ಜಿವಾಗಿಯೇ ಆತ್ಮಭೂ. ಇದೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟ ಹೊಕ್ಕು ಗೂರಾಡಿದಂತೆ ಅಸ್ವಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಮನೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಅಗೋಲ್ ಇರುವ ಒಂದು ಹೋಕೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವಣಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಎಸೆದ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಚ್ ಗೌನ್ ಹಾಗೆಯೇ ಗುಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಬಿಂದ್ದಿದೆ. ಒಂಟಿ ಮಂಚರ ಮೇಲೆ ಮದುರಿಸಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೀರೆ. ಕೊನೆಗಳಿಗೆಯರೆಗೂ ಪಾಲಂರಿಗೆ ಎಡತಾಕ್ಕಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ, “ನೇನೂ ಡೇ ಮಾಡೋಲ್ ಅತ್ತೆ, ಎಷ್ಟು ಚಂದ ಕಾಣ್ಣಿ ಗೊತ್ತಾ?” ಎಂದು ಪರಾತ ತೇಗೆದು,

“ನನ್ನ ಮರಕ್ಕೊಂದು ಚಂದ ಬೇರೆ ಕೇಡು” ಅಂದಿದ್ದಳು ಕಾವೇರಿ.

“ನೋಡು, ಹಿಂಗೇಲ್ಲಾ ಜೀವ ಭಾರ ಅದೋರ ಹಂಗೆ ನೀನು ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇ ನಂಗೆ. ಎಷ್ಟುಫ್ರೆ ನಿಂಗೀ?”

“ನಿನ್ನಪ್ಪನಿಗಿಂತಾ ಮಾರು ವರ್ಷ ಸಹ್ಯಾಜ್ಞ, ನೀನೇ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕ್ಕಾ...”

“ಇನ್ನೂ ನಲವತ್ತೆತ್ತುಬಂತ್ತು ಅನ್ನು. ಒಳ್ಳೇ ಮದುಕ್ಕಿ ಥರ ಅಡ್ಡಿಯವ್ವಾ...”

ಕಾವೇರಿ ‘ಅಯ್ಯಬ್ಬಿ’ ಎಂದು ಉಗುಳು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೇ ಸುರಿದು ತನ್ನ